

Sygn. akt II Ka 474/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Moniki Zimnoch-Branickiej

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2022 r.

sprawy **A. S.** oskarżonego z art. 180a kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 8 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 6/22

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 474/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie II K 6/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>zarzut</u> <u>obrazy</u> <u>przepisów</u> <u>postępowania</u>, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., polegającej na całkowicie dowolnej ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów, prowadzącej do nieuzasadnionego przyjęcia, że na mocy decyzji Prezydenta Miasta (...) z dnia 18 października 2011 r. oskarżonemu zostały cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami</p> <p><i>czego następstwem był</i></p> <p><u>błąd</u> <u>w</u> <u>ustaleniach</u> <u>faktycznych</u> przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż zebrany oraz ujawniony w toku postępowania materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 180a k.k. co w konsekwencji doprowadziło do jego niesłusznego skazania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- celem zachowania przejrzystości i czytelności niniejszych rozważań oraz ich przystępnej w odbiorze formy, Sąd Okręgowy uznał za celowe, by odnieść się do postulatów skarżącego, z zachowaniem poprawnej metodyki stawiania zarzutów odwoławczych.</p> <p>- kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie wykazała, ażeby ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego została przeprowadzona przez Sąd I instancji w sposób całkowicie dowolny, jak wskazywał w środku odwoławczym skarżący. Przeciwnie była ona prawidłowa i w sposób należyty uwzględniała dyrektywy płynące z treści art. 7 kpk. Pisemne uzasadnienie, sporządzone w ocenie Sądu Okręgowego we właściwy sposób, potwierdza tę tezę.</p> <p>- odnosząc się do meritum, Sąd Rejonowy zdaniem Sądu Okręgowego słusznie odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części odnoszącej się do nieświadomości cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kat. B, a atrybutem tym obdarzył zeznania świadka K. S. z postępowania przygotowawczego, jak również dowody z dokumentów.</p> <p>- nie ma racji skarżący, iż decyzja Prezydenta Miasta (...) ((...) (...)) z dnia 18.10.2011 r. o cofnięciu oskarżonemu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kat. B nie została mu skutecznie doręczona. A. S. w 2011 roku, przed wydaniem wyżej wymienionej decyzji, zgodnie z art.</p>	

18 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami zobowiązany był, jako osoba posiadająca prawo jazdy, m.in. do poinformowania powyższego organu o zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia. Oskarżony chcąc zabezpieczyć odbiór korespondencji przez osoby nieuprawnione, powinien dokonać zmiany adresu do korespondencji. Tego jednak nie uczynił. W związku z tym ww. organ nie miał żadnego powodu, ażeby wysłać korespondencję kierowaną do oskarżonego na adres inny niż przez niego wskazany. Oskarżony zdawał sobie sprawę, jakim adresem dysponował Urząd Miasta (...), wiedział kto pod tym adresem zamieszkuje i odbiera adresowaną do niego korespondencję. W tym świetle decyzja powyższa, zasadnie została uznana za skutecznie doręczoną w trybie art. 44 kpa. Ponadto w aktach sprawy brak jest informacji, ażeby oskarżony podjął środki prawne, mające na celu wzruszenie ww. decyzji.

- idąc dalej, świadek K. S., która odebrała ww. decyzję w dniu 10.11.2011 r.

(k. 22-22v), zeznała, iż korespondencję, kierowaną do A. S. odbierała osobiście i zawsze przekazywała ją bratu, tj. oskarżonemu w niniejszej sprawie, bezpośrednio do jego rąk. Skarżący w pisemnym uzasadnieniu wniesionego środka zaskarżenia, wskazuje na zeznania świadka, złożone w toku rozprawy w dniu 25 lutego 2021 r. Zeznania te jednak nie stanowiły podstawy zaskarżonego orzeczenia wobec ich odrzucenia, bowiem słusznie Sąd Rejonowy wziął pod uwagę tylko i

wyłącznie zeznania z k. 25-25v, a więc te złożone w toku postępowania przygotowawczego.

W związku z tym podnoszenie zawartych w tychże zeznaniach okoliczności mija się z celem i nie może stanowić o zasadności podniesionego zarzutu.

- przy tym na brak świadomości oskarżonego, iż wobec niego została wydana decyzja o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, a ponadto, że jest ona wykonalna, nie miał żadnego wpływu fakt wydania przez Sąd Rejonowy w Wyszkanie wyroku z dnia 26 września 2011 r. w sprawie II K 300/11, w którym A. S. został uznany za winnego zarzucanego mu czynu i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat . Cały czas obowiązywała decyzja Prezydenta(...) nr (...) z 18.10.2011 r., mocą której cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami – bez określenia terminu, przez jaki będzie ona obowiązywać, bo jej skutki miały trwać do czasu podjęcia przez niego określonych działań, tj. do przedstawienia wymaganych dla ubiegania się o przywrócenie uprawnień orzeczeń: lekarskiego i psychologicznego o braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami. Na tym tle nie jest kompletnie istotne, jeśli zostanie wydana inna decyzja, odbierająca uprawnienia do kierowania pojazdami na sztywno określony czas – orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w związku z niektórymi czynami zabronionymi jest obligatoryjne, w związku z czym zakaz taki może być orzeczony wielokrotnie, a upływ jednego

z okresów zakazu nie niweluje pozostałych.

Wobec powyższych okoliczności Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż oskarżony A. S., prowadząc w dniu 13 czerwca 2020 r. w miejscowości C. nie zastosował się do decyzji Prezydenta Miasta (...) o nr (...) z dnia 18.10.2011 r. o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kat. B, a zachowaniem tym wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 180a kk. Zarzuty przedstawione w apelacji, jakoby oskarżony nie był świadomy, iż powyższa decyzja nadal obowiązuje, nie przekonują w świetle powyższych argumentów. Konkludując, postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy, a argumenty przedstawione przez oskarżonego jako niezasadne nie mogły wywołać oczekiwanego przez niego skutku. Znamionym jest, że oskarżony stawiając zarzut naruszenia przepisów postępowania, de facto łączył go jedynie z tym, że okoliczności, wynikające z dowodów, którym Sąd Rejonowy przyznał przymiot wiarygodności, były w zasadzie odmienne aniżeli to, co podawał w swoich wyjaśnieniach, tj. w zakresie nieświadomości istnienia decyzji Prezydenta Miasta (...) z dnia 18.10.2011 r. Apelujący działając w taki sposób, nie może jednak skutecznie doprowadzić do podważenia wyroku Sądu I instancji. We wniesionej w niniejszej sprawie apelacji skarżący tak właśnie czynił, skoro przedstawił jedynie własną, odmienną od dokonanej przez Sąd I instancji ocenę dowodów i to taką, która nie respektowała wymogu uwzględnienia całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności.

<p>Ten obowiązek dotyczy nie tylko sądu przy rozstrzygnięciu konkretnej sprawy, ale także powinien być przestrzegany w środkach odwoławczych przez skarżących. Bez takich wskazań zawarte tam rozważania zawsze będą oceniane jako nieuprawnione, a więc i dowolne (postanowienie SN z 22.05.2019 r., II KK 135/19, LEX nr 2671513).</p> <p>- z racji tego, iż ustalenia faktyczne wynikają z dowodów, podniesiony przez skarżącego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych także, zdaniem Sądu Okręgowego, jest nieuzasadniony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zakwalifikowanie czynu opisanego w akcie oskarżenia jako wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i wymierzenie oskarżonemu kary w mniejszym rozmiarze na podstawie tegoż przepisu oraz nieorzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów,</p> <p> bądź</p> <p>uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.</p>		

Lp.	Zarzut	
2.	<p><u>zarzut obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</u> , polegający na przyjęciu kwalifikacji prawnej czynu z art. 180a k.k. w sytuacji, gdy w dacie czynu, w odniesieniu do oskarżonego decyzja Prezydenta Miasta (...) z dnia 18 października 2011 r. nie została jemu doręczona i nie miał on wiedzy o braku uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- zarzut obrazy prawa materialnego odnoszący się do kwalifikacji prawnej czynu można postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważa ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją (postanowienie SN z 17.01.2022 r., V KK 625/21, LEX nr 3369850).</p> <p>- odnosząc się jednakże do sedna zarzutu, przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja czynu zarzucanego oskarżonemu nie nasuwa zastrzeżeń i zasługuje na pełną akceptację. Warto w tym miejscu odnotować wyrok SN z 17.01.2019 r., IV KK 60/18, LEX nr 2619303, w którym odniósł się on do interpretacji art. 94 § 1 na tle przestępstwa z art. 180a k.k. W tymże orzeczeniu wskazano: „Zasadniczo, osoba prowadząca pojazd mechaniczny, za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. będzie odpowiadała wyłącznie wtedy, gdy nigdy nie posiadała uprawnień do kierowania pojazdami albo co prawda posiadała</p>		

w przeszłości owe uprawnienia i zostały jej one cofnięte, ale działa nieumyślnie. Natomiast osoba, która prowadzi pojazd mechaniczny mimo cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami i czyni to umyślnie, będzie odpowiadała za przestępstwo z art. 180a k.k.". Oskarżony miał świadomość, iż posiadał przed czynem zabronionym z dnia 13 czerwca 2020 r. prawo jazdy kat. B, ale je stracił – i nie podjął działań, żeby je odzyskać. Wg dokonanych ustaleń miał też wiedzę o treści decyzji Prezydenta(...) nr(...) z dnia 18.10.2011 r., w tym określenia, że uprawnienia są cofnięte nie na okres, ale do czasu przedłożenia dokumentów (ale też umyślność może występować w zamiarze ewentualnym, który można byłoby ustalić w związku z wiedzą o wszczęciu postępowania administracyjnego, które musiało zakończyć się wydaniem decyzji i z której wydaniem oskarżony musiał się liczyć i godzić). Dlatego też zasadnie Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu odpowiedzialność za czyn z art. 180a kk

- w tym miejscu należy podnieść, że w sytuacji zaskarżenia wyroku w całości, a zarazem przy braku podniesienia odrębnych zarzutów w zakresie kary, sąd odwoławczy może odnieść się do jej wymiaru jedynie przez pryzmat art. 440 kpk, gdyż możliwość odniesienia się do wymierzonej oskarżonemu kary, na skutek domniemania z art. 447 § 1 kpk może mieć miejsce wyłącznie, gdy uwzględniony został którykolwiek z zarzutów podniesionych co do winy, a skutkujący koniecznością zmiany ustaleń faktycznych będących postawą zaskarżonego wyroku (wyrok SA w Lublinie z 25.01.2018 r., II AKa 275/17, LEX nr

<p>2453740). Jednak ustosunkowując się do wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary za ten czyn, w ocenie Sądu Okręgowego nie nosi ona cech rażącej niewspółmierności, a tylko w takim wypadku mogłaby ulec ona obniżeniu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zakwalifikowanie czynu opisanego w akcie oskarżenia jako wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i wymierzenie oskarżonemu kary w mniejszym rozmiarze na podstawie tegoż przepisu oraz nieorzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie II K 6/22	
Zwiążłe o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiążłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>apelacja oskarżonego okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe postępowania odwoławczego w całości. Warto podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). W stosunku do osoby oskarżonego takich przesłanek Sąd Okręgowy nie dostrzegł. Z zawodu jest on mechanikiem automatyki przemysłowej. Pomimo, iż utrzymuje się z prac dorywczych i partycypuje w kosztach utrzymania córki, nie sposób stwierdzić w świetle powyżej przytoczonej okoliczności, aby uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe. W związku z tym Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, na którą składają się opłata od kary grzywny (tj. 160 zł) i 20 zł za ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym. Kwota ta wynika odpowiednio z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 663).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana